

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ا. گ. آروتیونوف (E. G. Arutyunov)

برگردان از: ا. م. شیر

۲۰ سپتمبر ۲۰۱۹

قتل مجدد کمون

۲۰ سپتمبر سال ۱۹۱۸، قتل بی رحمانه کمون دنیا را، حتی جهان سرمایه‌داری را تکان داد. در دوره حاکمیت اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی در مرکز شهر باکو به افتخار آن میدانی ساخته شد و پیکر ۲۶ کمیسر در آنجا دفن گردید. متعاقب آن، در همان میدان، مجموعه یادواره مشتمل بر تندیس‌های متعدد که توسط مجسمه‌ساز نامدار سرگنی مرکوراف ساخته شد، نصب گردید. اما در اوایل سالهای ۹۰، پس از تجزیه اتحاد شوروی، حاکمیت جدید به رغم خواست کمونیست‌های محلی بنای یادبود و تاریخی میدان را برجید. محل دفن پیکر کمیسرها برای من معلوم نیست. (هم اکنون یک توقفگاه خودرو در محل یادبود ۲۶ کمیسر باکو فعالیت می‌کند. هیئت تحریریه).

کمون

در آن روز پائیزی،

در صحرا،

در جایی در ۲۰۷ فرسنگی

در آتش نسوختگان،

مصلوب نشدگان در انتظار عمومی،

در هنگامه غروب،

مخفیانه تیرباران شدند.

شن‌های صحرای قره‌قوم به هوا برخاست.

باد خشک و سوزان نغمه "وداع" سر داد.

روح آنها

از تن پاره پاره شان به تیر زهر آگین،

در آسمان‌ها به پرواز درآمد.

کمون به قتل رسید !
اما شراره‌های درخشنده آن،
در هوای تاریک روشن آن روز،
مشعل آزادی و برادری را،
از آنجا، در قفقاز برافروخت.
دوباره پرچم آزادی به اهتزاز درآمد و
انسان فقیر به پا خاست.
صدای نعل پولادین اسبان به گوش رسید،
ارتش سرخ می‌آید - سلام!
زمان بی‌حقوقی گذشت !
دوره حاکمیت خلق فرارسید!
و اخلاف گذشتگان،
در سایه حاکمیت جدید،
خواندن و نوشتن،
شهرسازی و راهسازی،
آموخت!
در آن میدان دنج،
در سایه خنک درختان سرو،
همچو یک قلعه،
به افتخار کمون سرفراز،
یادواره بر پا شد.
آنجا، مکانی مقدس بود،
و مشعل جاوید در مقابل آن روشن!
جوانان در آستانه جشن عروسی،
دسته‌های گل به پای آن نثار می‌کردند.
اما ابر تیره نکبت،
آسمان میهن را فراگرفت،
و ستونی با شماره پنج از داخل،
راه تنفس آن را بست و خورد.
و هنگامی که میهن را مثله کردند،
همه انواع خائنان،
برگه عضویت خود را به کام آتش سپردند.
تمامی آرمان‌ها مدفون گردید!
تهمت و افتراء بر تخت نشست .

نقاب از چهره‌ها فروافتاد !
و خرابکاران یادواره را برچیدند.
مقبره‌های بتونی را در هم کوبیدند و
بقایای اجساد را تکه پاره نمودند.
آن کشته‌ها را،
مدیونان آن‌ها،
دگر باره کشتند.
همان آهنگ غم‌انگیز،
که باد صحرایی
در آن روز پائیزی،
در آنجا، در ۲۰۷ فرسنگی،
زمزمه می‌کرد،
هنوز به گوش می‌رسد.
ما بی‌نیازیم از سخنان پر طمطراق .
حقیقت واقعیت خواهد یافت.
نسل سیاست‌گزار امروزی،
همواره به یاد کمون خواهد بود.

ا. گ. آروتیونوف (E. G. Arutyunov)

<http://www.sovross.ru/articles/1894/45780>

با پوزش از همه به سبب برگردان سطری، بدون ویرایش و پیرایش، صرفاً به منظور بزرگداشت خاطره ۲۶ کمیسر
باکو و یادآوری سالگرد یکی دیگر از مدہش‌ترین جنایت‌های مکرر مافیای سرمایه، که در حال فراموش شدن است .
فراموشی گذشته، یعنی تضمین شکست‌های آینده!

ا. م. شیری

۲۸ شهریور سنبله ۱۳۹۸